

Вяра

Отстъплението от вярата наречено “нов стил” V - та част

Ще ви запознаем накратко с хронологията на отстъплението от вярата, извършено от официалните православни църкви, част от които е и нашата БПЦ. Въвеждането на новия стил е основен елемент от цялата еретическа масонска мерзост.

През месец януари 1920г. Вселенската патриаршия издава своята пагубна енциклика, озаглавена “Към Христовите църкви, където и да се намират”. Там Православните църкви са призовани да пренебрегнат своите богословски различия с инославните и да влязат в диалог с еретиците, чиято крайна цел е обединяването на цялото християнство в една църква. Енцикликата призовава за създаване на Лига на църквите. **Накрая този призив довежда до световното икуменическо движение.**

23 април 1920г. - Мустафа Кемал Ататюрк става диктатор на “освободена” Турция. Той е високопоставен член на италианската масонска ложа “Resorta e veritas”. Докато ръководи държавата (до смъртта му през 1938), Ататюрк се стреми неговите приятели - масони да заемат високи позиции в държавата, включително и на патриаршеския престол в Константинопол, което може

да се види от бъдещите назначения на Мелетий IV, Василий III и Фотий II.

През същата 1920г. умира в Господа Св. Нектарий Егински, предизвестявайки смъртта си и предрича, че **“вълци”** ще придобият власт над Църквата.

“Поправения юлиански календар” е съставен от югославския астроном Миланкович и е приет юни 1923г. от “всеправославен” конгрес свикан константинополският патриарх Мелетий IV. На този режисиран, наречен със светски масонски термин “конгрес” присъстват едва 10 души един от които напуска и остават шест епископа, един архимандрит и **двама миряни?! Не присъства нито един от другите патриарси.** Имало представители **само на пет** поместни църкви: Константинополската патриаршия, Гръцката, Кипърската, Сръбската и Румънската църкви. **Двама от тях (на Румънската и Сръбската) не са били епископи, и са „можели да изразяват само своето частно лично мнение”.** Виждайки **беззаконните намерения и същност на това събрание,** в него отказали да участват **Източните патриаршии** Александрийска, Антиохийска и Йерусалимска, **въпреки че Мелетий ги бил поканил. Не участвали** Московската патриаршия, Синайската архиепископия, Българската и Грузинската църкви.

На тази среща, освен календарната реформа са приети и други беззакония: - заявява се готовност Христовата Пасха да се празнува като неподвижен празник в определен неделен ден, ако за това има съгласие от страна на католици и протестанти?!; - разрешава встъпването в брак на иереи и дякони след тяхното ръкоположение; - разрешава повторен брак на овдовелите иереи и дякони; - одобрява *„подстригването на косите”* на клириците и носенето на

светско облекло извън храма; - допуска неограничени възможности за нарушаване на постите; - призовават се поместните църкви да намалят светийските празници в делнични дни, за да се намали броят на неработните дни, **т.е. да се изработи нов месецослов**. “Конгреса” отправя молба към Вселенската патриаршия да поеме инициативата за свикването на Всеправославен събор, който да узакони всички приети решения. **(Този събор ще се състои съвсем скоро - през 2016г.).**

След като се запознават с мерзостите приети на това масонско сбирще източните патриарси застават зад посланието на Александрийския патриарх Фотий от 25.06.1923г., в което календарната реформа е окачествена като **“БЕЗЦЕЛНА, НЕКАНОНИЧЕСКА И ВРЕДНА, ТЪЙ ЧЕ НАЛОЖИТЕЛНО Е ДА НЕ СЕ ПРИЗНАВА”**, а за конгресът на който е приета е казано **“може да бъде наречен неканонически и незаконно съставен конгрес”**.

За останалите приети “реформи” в това послание се казва: **“Въобще и в частност ОТХВЪРЛЯ ТИЯ ИЗМЕНЕНИЯ НА СВЕЩЕННИТЕ КАНОНИ, КАТО ПРОТИВНИ НА ПРАКТИКАТА И ПРЕДАНИЕТО НА СВЕТЕЙШАТА МАЙКА ЦЪРКВА... С все сила в Духа Светаго осъжда и отхвърля... тия, които тъкат тия дела против Църквата и нейните канони и се опитват да прикрият като с воал всичките вмъкнати в учението на Църквата СВОИ ИЗМЕНЕНИЯ СЪГЛАСНО ОПРЕДЕЛЕНИЯТА СИ, КОИТО НАВСЯКЪДЕ МИРИШАТ НА ЕРЕС И СХИЗМА.”**

Кой всъщност е основният инициатор на календарната реформа?!

Мелетий Метаксакис е бил масон в Константинополската ложа „*ARMONIA*” (Хармония) от 1909 г. През 30-те години става член на ложата “*Александър Велики*” в Александрия. Племенник на известния гръцки политик Елефтерий Венизелос. С негова помощ в 1918 г. заел катедрата на архиепископ Атински. В 1920 г. след поражението на Венизелос на изборите и бягството му от Гърция М. **Метаксакис е отстранен от катедрата за нарушаване на каноните и за предизвикване на разкол**, след което сам бяга в САЩ. Там съгласно писмото на гръцкия посланик във Вашингтон от 17 декември 1921 г. М. Метаксакис “*в пълно облачение, взел участие в англиканско богослужение, прекланял колена и целувал техния престол, произнесъл проповед и благословил присъстващите*”. **На 25 ноември 1921 г. е избран за Константинополски патриарх. На 29 декември 1921 г. Синодът на Еладската църква низвергва М. Метаксакис от свещен сан.** На 24 септември 1922 т. това решение бива отменено под политически натиск. **През юли 1922 г. Мелетий обявил, че Константинополската патриаршия признава англиканските ръкоположения.**

След като били обявени решенията на псевдо-конгреса, свикан от масона патриарх, **възмутените православни християни свалили позорно от вселенския престол Мелетий IV, той бива пребит и принуден да избяга в Солун**, а по-късно в Александрия. В 1926 г. е избран за Александрийски патриарх **под давлението на Британското правителство**. Още същата година въвежда новия календар и в Александрийската църква. В 1930 г. взема участие в Ламбетската конференция в Лондон, където още веднъж потвърждава “*действителността*” на англиканските ръкоположения?!

И така, продължаваме с хронологията на събитията свързани с отстъплението, съпротивата срещу него и преследванията на истинските православни духовници и миряни:

Март 1924г. Архиеп. Хризостом (Пападопулос) установява новия (папски) календар в Гръцката църква. Благочестивите гръцки православни християни, които избират да продължат следването на традиционния календар, установен от светите отци, са подложени на преследвания.

1925г. Епископ Василий III, масон в ложата на Ататюрк, е назначен за Вселенски патриарх.

14/27. 09. 1925г. Чудотворният знак на Светия Кръст се явява в продължение на около час в небето над църквата “Св. Йоан Богослов” на планината Химетос, близо до Атина, където тайно са се събрали православните християни, за да отслужат всенощно бдение за празника Въздвижение на Светия Кръст според църковния (юлиански) календар. Полицията, изпратена за да ги разпръсне, не обезпокоява хилядите вярващи. Чудото укрепява гръцките православни християни, следващи стария календар, като един истински знак от Господа в подкрепа на тяхната свята борба.

Периода 1926-29г. Гръцките новокалендарци, в съюз с властите, преследват и дори убиват старокалендарци в Гърция (това става в потвърждение на думите на Христа Спасителя ...*настъпва дори време, когато всякой , който ви убие, ще мисли, че принася Богу служба.*”...(*Иоан 16:2*))

1927г. В Лозана, Швейцария се свиква протестантска конференция “Вяра и църковно устройство”. Сред участниците

има представители и на православните църкви от Константинопол, Александрия, Йерусалим, Гърция, Кипър, Сърбия, България, Полша, Румъния.

16/29.06.1927г. Декларация на митр. Сергей, глава на Московската патриаршия, с която официално Руската православна църква се подчинява на съветските власти. **Това поставя началото на съвременната Московска (съветска) патриаршия.** 70-годишното преследване на Църквата, започнато от комунистите и подпомагано от съглашателството на Тихон, Сергей и техните наследници, унищожава 76 000 църкви, 1400 манастири и милиони православно вярващи. В допълнение на това са унищожени и 150 епархийски училища, 54 семинарии, 4 църковни академии. Това е най-жестокото преследване в историята на Православието. **След като унищожи църквата в Русия, съветизираната Московска Патриаршия иска да унищожи Православието навсякъде, оглавявайки икуменическата ерес.**

1929г. Епископ Фотий, масон в ложата на Ататюрк, е назначен за Вселенски патриарх.

Юли 1929г. Събор на Гръцката официална църква: архиеп. Хризостом настоява присъстващите йерарси да подпишат бюлетин за одобрение на календарната реформа и за осъждане на всички, които се придържат към стария календарен стил: **от 44 митрополити, присъстващи от начало: 13 напускат, 27 отказват, 4 подписват.**

13/26.05.1935г. След като виждат, че архиеп. Хризостом(Пападопулос) няма да отхвърли новия календар, трима митрополити напускат официалната църква. Синодът на "Истинската православна църква" се оформя в присъствието на 25 000 вярващи, които напускат официалната църква. **Те**

също правят и официално заявление, че новокалендарците са схизматици. **Към ИПЦ се присъединяват над 800 енории от цяла Гърция.**

21.06.1935г. Официалната църква осъжда тримата митрополити и ги разпраща в изгнание в три различни манастира. Преди заточението си тримата епископи издават “Пастирска енциклика до гръцкия православен народ” и **обявяват, че новокалендарната църква е схизматична и безблагодатна.**

Юли 1935г. Мелетий Метаксакис губи разсъдъка си и след 6 дни страшни мъки умира като простенва ридаейки своите последни думи: “Аз разделих Църквата и унищожих Православието”. На архиерейското му погребение, масонската му престилка е поставена върху епископските одежди от неговите братя масони. Масонските му ръкавици и вечнозелена клонка също са поставени в ковчега.

1936 - 1944г. Около 800 000 сърби са убити от католическия орден на францисканските монаси и от главорезите на хърватските усташи (една модерна инквизиция).

1937г. В съветските лагери и затвори са изпълнени множество смъртни присъди над хора, непризнаващи Декларацията на митр. Сергей от 1927.

1943г. Комунистическият диктатор Сталин възстановява длъжността на Московския Патриарх. “Избран” е Сергей (Страгородски). След смъртта му, през 1945 г. начело на МП застава Алексий I (Симански) – също бивш обновленец и **верен**

служител на безбожниците. Преследванията не престават за целия период на съветската власт.

1948г. Атинагор, бивш архиепископ на Северна и Южна Америка и масон 33-та степен, става Вселенски патриарх. Той казва: **“Грешим, ако смятаме, че православната вяра е паднала от небето и че останалите религии не са ценни. Триста милиона от човечеството са избрали исляма като път към Бога, а останалите стотици милиони са протестанти, католици и будисти. Целта на всяка религия е да направи човека по-добър”?! (Забравил е явно думите на Спасителя “Аз съм пътят, и истината, и животът; **никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене (Йоан 14:6)**”).**

1949г. "Архиеп." Хризостом (Пападопулос) от официалната църква умира в ужасни мъки в гръцка болница. Сестрите, които се грижат за него се обръщат към стария календар.

Януари 1951г. Официалната църква на Гърция, оглавявана от "архиеп." Спиридон издава репресивен декрет: 1. старокалендарните клирици да бъдат преследвани, залавяни и да им се снемат свещеническите одежди; 2. старокалендарните монаси и монахини да бъдат затворени в манастирите, да им се свалят монашеските одежди и да се предадат на съд; 3. старокалендарните църкви и манастири да се “вземат обратно”; **4. за гореказаното трябва да се погрижат министерствата на обществения ред, правосъдието, религията и образованието.**

1961г. Под натиска на съветската власт Московската патриаршия става член на ССЦ, последвана от Полската, Румънската и Българската православни църкви.

Април 1963г. "Архиеп." Иаков Ню-Йоркски казва: “Църквата не може да бъде пълна и единствена притежателка

на истината”, едно становище, което Вселенският патриарх Атинагор нарича “православно”. Отсега нататък двамата масони правят много по-скандални антиправославни изказвания. Това изявление предизвиква голям смут в Гърция и Света Гора – Атон. В друго свое изказване "архиеп." Иаков Нью-Йоркски нарича светите канони “псевдо-документи” и “религиозни предразсъдъци”, които пречат на единството с неправославните западни християни.

06.01.1964г. Вселенският "патриарх" Атинагор и папа Павел VI се срещат в Йерусалим и се молят заедно на Св. Гроб. Когато влизат в църквата пада светкавица и това предизвиква прекъсване на електричеството.

07. 12. 1965г. Отстъплението на “официалното” светско Православие завършва. Вселенският "патриарх" Атинагор и папа Павел VI едновременно “вдигат Анатемите от 1054”. През XI век Православната църква налага анатема на папската ерес, за да предпази православните християни от богохулните учения, водещи към гибел. “Вдигайки” анатемата, Атинагор официално провъзгласява, че папата и неговите последователи са незаслужено отлъчени от Църквата, че тя неправилно е считала папските учения за лъжливи и че наистина латинското папство е част от Православието. В официалното изявление на Вселенската патриаршия се казва: “Премахването на взаимните отлъчвания между двете Църкви възстановява каноническите отношения между Рим и Новия Рим. Това възстановяване е каноническа необходимост...”

1968г. ССЦ се събира на среща в Упсала, Швеция, където за първи път "православните" стават органически, пълни членове на тази икуменическа организация.

20. 12. 1968г. Синодът на Българската "православна" църква въвежда в богослужебна употреба новия календар, като от 6/19 декември – Никулден се преминава направо на 20 декември (н.ст.) – Игнажден. В официалното изявление по този повод **е казано съвсем ясно, че промяната се налага поради икуменическите стремежи на Българската църква.** Освен това се изказва и наглата лъжа, че промяната се прави и по желание на мнозинството православни българи. Истината е, че църковната върхушка е престанала да бъде изразител на православно църковно съзнание и е започнала да служи на безбожната комунистическа власт, която не е без участие и в календарната реформа и изобщо в икуменическата обвързаност на Б"ПЦ".

Декември 1968г. Вселенският "патриарх" Атинагор заявява, че е включил името на папа Павел VI в диптисите на Вселенската "патриаршия" (Диптисите съдържат имената на православните епископи, които се поменават по време на св. Литургия).

Октомври и декември 1969г. Ленинградския "митрополит" Никодим (Ротов) (Московска патриаршия, генерал-майор от КГБ) **дава причастие на римокатолически студенти в института Russicum в Рим. Съветската Московска патриаршия разрешава на своите клирици да преподават тайнствата на старообрядци и римокатолици.**

Февруари 1971г. Папата и Вселенският "патриарх" Атинагор си разменят послания с взаимно признаване на двете църкви. Атинагор също така публично обявява,

че дава св. Причастие на римокатолици и протестанти.

Юли 1972г. Умира Вселенският "патриарх" Атинагор, погребват го в затворен ковчег. На престола се възкачва "патриарх" Димитрий (**също масон**). Неговата встъпителна реч е изцяло в икуменически дух, **обръщайки се към римския папа като към лидер на християнството.**

Юли 1972г. "Свещеният" Кинотис на Света Гора излиза с официално заявление за възобновяване на поменаването на Вселенския патриарх, заради **"създалия се нов климат"**.

Май 1982г. Александрийският "патриарх" Партений **открито заявява, че ислямът е велика религия на великия Бог и неговият апостол е Мохамед!**

Лятото на 1983г. Световният съвет на църквите провежда служба по време на Асамблеята във Ванкувър, Канада, на която **присъстват "православни", католици, протестанти от всички секти, юдеи, мюсюлмани, будисти, индуисти, шамани, лечители и магьосници.** На предходната конференция в Лима, Перу, ССЦ заявява, че кръщението, евхаристията и свещенството на всички деноминации са валидни и приемливи.

1984г. "Еп." Калист (Уеър), Англия (Вселенска патриаршия) потвърждава писмено, че дава причастие на еретиците-монофизити.

Ноември 1987г. Вселенският "патриарх" Димитрий и негови "клирици" **участват на папската литургия в Рим заедно с папа Йоан Павел II.**

Септември 1990г. Споразумението от Шамбези: **Икуменическото "световно" "православие" и монофизитите подписват споразумение, в което двете страни всъщност отхвърлят последните четири**

Вселенски събора и желаят да се обединят.

“Православните” се съгласяват “да вдигнат анатемите” срещу еретиците-монофизити. Монофизитите са еретически общности, отделили се от Православието през V век, отхвърлящи IV и всички останали Вселенски събори на Православната църква. Те изповядват една природа в Христа, за разлика от Православието, което изповядва една ипостас в две природи у Христа.

Март 1992г. В Константинопол се провежда съвещание на официалните “православни” църкви, на което те потвърждават обвързването си с икуменизма и отправят заплахи срещу “разколниците”.

17-24.06. 1993г. Подписва се Баламандската уния, в която "патриаршийте" на Константинопол, Александрия, Антиохия и Москва, заедно с няколко поместни православни църкви се съгласяват с римокатолиците, че те споделят “една вяра, едно свещенство, едно кръщение” и че те са “Църкви - сестри (два дроба на едно тяло) и се стремят към съвършено и пълно общение”.

29. 06. 1995г. Вселенският "патриарх" Вартоломей посещава папата в Рим и “съслужи в историческа литургия в базиликата “Сан Пиетро”. По време на службата светкавица удря купола на храма.

26. 03. 2000г. Папа Йоан Павел II се моли пред Стената на плача в Йерусалим: “Боже на нашите бащи, Ти избра Авраам и неговите потомци да прославят Твоето име сред народите. Ние дълбоко тъжим за поведението на онези, които в течение на историята са причинили на тези Твои чеда страдания, и молейки Твоето прощение, желаем да се обвържем с истинско братство с народа на Завета.”

Януари 2002г. Папата призовава всички религии в Асизи да се молят за световен мир и единство. Всички икуменически "православни църкви" са представени, като Вселенският "патриарх" участва лично.

Май 2002г. Папа Йоан Павел II посещава България. Въпреки "декларираното си нежелание", Българският Максим взима участие в церемонията по официалното посрещане на ересиарха-папа... при посрещането на папата в храма "Св. Александър

Невски" "епископите" Симеон Западноевропейски, Неофит Доростоло-Червенски, Дометиан Видински, Павел Левкийски целуват ръка на "високия гост", а хорът пее "Благословен идещият в името Господне". Симеон Западноевропейски отправя приветствени думи, в които ясно признава епископското достойнство на ересиарха.

В НАЧАЛОТО НА МАТЕРИАЛА СПОМЕНАХМЕ, ЧЕ СПАСИТЕЛЕН ПЪТ ИМА, ЗАЩОТО САМ ГОСПОД Е КАЗАЛ ..."*ще съградя църквата Си, и портите адови няма да ѝ надделят*"... (Мат. 16:18).